

גנזי המלך

71 קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6762226 מופץ בכל הארץ ב-90,000 עותקים

"בְּנִים אַתֶּם לַד' אֶ-לֵקִיכֶם"

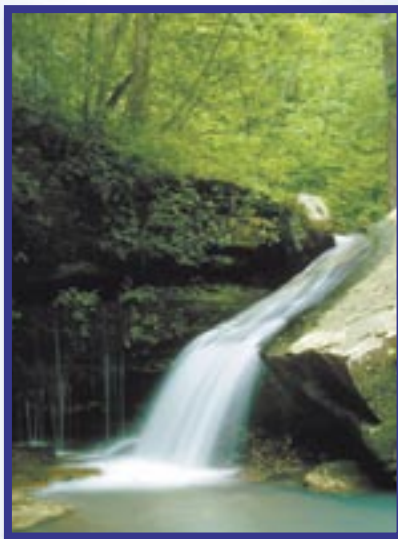
היהודי הוא בנו של הקב"ה עלי אדמות וחובה עליו להתנהג בהתאם ולעזור לאחיו שגם הם בנים לאותו אבא. מהרצאותיו של הרב אמנון יצחק

וכי אפשר שכל הדור יהיה חייב, לא יהיה בו אפילו צדיק אחד? הרי אין העולם חסר מל"ו צדיקים? אפשר שכל העולם יהיה זכאי? הרי כתוב: **"כִּי לֹא יִחְדַּל אֲבִיוֹן מִקְרֵב הָאָרֶץ"** (דברים טו). אלא, הפירוש הוא שבדור האחרון יתבררו כולם ולא ישארו באמצע. כלומר, כל הבינונים והפרווה שהיו באמצע, יקצינו. חלק יקצינו לכיוון של החרדים ויתחברו אתם ויהיו כולו זכאי וחלק יקצינו וילכו לקיצונים האחרים ויהיו כולו חייב. דהיינו: אלה שבאמצע, יצטרכו להחליט לאן הם פונים: ימינה או שמאלה, לא במושגים הישראליים, אלא במושגים התורניים: ימינה לזכות, או שמאלה לחובה.

הרמב"ם (יד החזקה-הלכות תשובה פרק ו) על הפסוק: **"כִּי לֹא יִחְדַּל אֲבִיוֹן מִקְרֵב הָאָרֶץ"** (דברים טו יא) אומר שתמיד יהיו כאלה שלא יחזרו בתשובה. אפילו בזמן המשיח לאחר שיראו את כל האותות והמופתים כמו שהיו ביציאת מצרים לא ירצו לחזור בתשובה. מה לך יותר מנסי יציאת מצרים, המצרים הודו: **"אֶצְבַּע אֶ-לְקַיִם הוּא"** (שמות ח טו), פרעה הודה ואמר: **"קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי"** (שמות יב לא). הרשעים הכי גדולים מאומות העולם הסכימו כי זו יד השם ולא מתעסקים עוד עם הקב"ה. כשבא משה ואומר: **"שְׁלַח אֶת עַמִּי בְּיַעֲבֹדְנִי"** (שמות ז טז). והאויבים, שלא שייך היה לשכנע אותם, מסכימים פתאם להוציא את העם ולהשתחרר ממנו, הנה אז, 80% מישראל אומרים, לא רוצים

"כִּי לֹא יִחְדַּל אֲבִיוֹן מִקְרֵב הָאָרֶץ" (דברים טו יא)

כתוב בגמרא (סנהדרין צח/א): **"וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: 'אֵין בֶּן דּוֹד בָּא, אֲלֵא בְדוֹר שְׂכוּלוֹ זְכָאִי, או כולו חייב."**

בדור שכולו זכאי, דכתיב: **"וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ"** (ישעיה ס כא). בדור שכולו חייב, דכתיב: **"וַיִּבְרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי אֵין מִפְגִּיעַ"** (ישעיה נט ז) וכתוב: **"לְמַעַנִי אֶעֱשֶׂה"** (ישעיה מח יא).

הגמרא אומרת: משיח יבוא 'בדור שכולו זכאי, או כולו חייב' ומפרשים חכמים ואומרים: מה זה בדור שכולו?

"רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה" (דברים יא כו)

הקב"ה אומר: הבחירה מונחת לפניכם אם **"תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת ד'** " (שם כז) תבוא הברכה, **"וְהִקְלַלְתֶּם אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת ד'.. וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ"** (שם כח). הקב"ה לא צריך לקלל או לברך אותנו. **"הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה"** מונחות לפניכם. כוס הברכה מונחת, רק גשו וקחו אותה. בעצם המעשה שאדם עושה, יש את הברכה. כשאדם עושה מעשה שלא יעשה, במעשה עצמו, קיימת הקללה. הוה אומר: לא שעל מעשה הרע אתה מקבל קללה מאת ה' ועל מעשה הטוב אתה מקבל ברכה, אלא בעצם המעשה טמונה **"הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה"** והאדם הוא הקובע את מצבו. כשנטיב את דרכינו יטב מצבנו ולהיפך. וכלשון הרמב"ן: **"אֲלֵא, אִם יַעֲשֶׂה הַמִּצְוֹת יִצְלִיחַנו שְׂכָרוֹ, וְאִם יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם יִכְרִיתֵנוּ עַנְשׁוֹ"** (שמות פרק יג פסוק טז) הקב"ה אומר לנו: אתם מנהלים את המשחק בעצמכם. אם תחזרו אלי, תקיימו מצוותי ותשובו מדרככם הרעה, אזי, אני אסיר מעליכם את האיום. ואם לא תחזרו - זה ילך ויגבר.

כתוב: **"חִבְלֵי מִשִּׁיחַ כַּחבְלֵי יוֹלְדָה"**, כמו צערה של היולדת כך הם חבלי משיח. הצרות ילכו ויתגברו יהיו צפופות יותר ויותר, עד שיהיה: **"וְנֶעֱתַ צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִנְשָׁע"** (ירמיה ל ז) אבל אפשר לעבור זאת קל יותר. אך הכל תלוי בנו.

שו"ת חברותא

'גנזי המלך' מציג שאלות מעשיות שיש להן מענה בדפים הנלמדים במסגרת 'הדף היומי', עם ביאור 'חברותא'. למותר לציין שאין לסמוך על הנאמר בו לפסיקת הלכה.

מקור ההכרזה: 'לכבוד שבת קודש'

מערכת 'חברותא' מיוחד ל'גנזי המלך'

שבת דף קיח ע"ב

שאלה: נהגו אצלנו להקפיד לומר על כל מאכל ומשתה בשבת 'לכבוד שבת קודש'. רצוני לברר, מה המקור להקפדה זו? והאם כשאני שוכח לכוון לכבוד שבת, אני גם כן מקיים מצות עונג שבת?

תשובה: בדף קי"ח ע"ב: 'אמר רב יהודה אמר רב: "כל המענג את השבת נותנים לו משאלות לבו, שנאמר: "והתענג על ד' ויתן לה משאלת לפה" (תהלים ל"ז). ואמרו על זה בגמ': במה מענגו? רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה של רב, אמר: "כתבשיל של תרדין ודגים גדולים וראשי שומין" (שמאכלים אלו היו חשובים להם - רש"י). רב חייא בר אשי אמר רב: "אפילו דבר מועט (ככסא דהרסנא) ולכבוד שבת עשאו הרי זה עונג".

וניתן לפרש במחלוקת זו, שלדעת רב יהודה; עיקר העונג הוא בדבר שהגוף מתענג בו וזה אינו אלא בדבר חשוב כתבשיל של תרדין ודגים גדולים וראשי שומין. ולדעת רב חייא; עיקר העונג הוא בדבר שמראה הוא שמענג את השבת ואינו עונג הגוף ולכן אפילו בדבר קטן שעשאו לכבוד שבת, הרי זה עונג.

דברי הגר"א

בביאור הגר"א לישעיה (פ"א פסוק י"ג)

'חדשיכם ומועדיכם'. כלומר; מה שאתם מענגים לשם עצמכם - 'שנאה נפשית'. כלומר; נפשי היתירה. הרי מפורש יוצא מפי הגר"א; שיש להקפיד בהקפדה גדולה שיהא כונת עונג שבת לשם שבת ולא להנאת עצמו.

דברי הזוהר הקדוש

בזוהר הקדוש (שמות פ"ח): מבואר: שאם אין האדם משמח בסעודתו את

הענים עונשו גדול, אבל בשבת אם אינו משמח בסעודתו את הענים, אין מענישים אותו כל כך כמו בחגים ומועדים. ומפרש לשון הכתוב (מלאכי ב' ג'): "וְזִרְתִּי פֶרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם" כלומר; שיפזר הקב"ה את הזבל שנעשה מאכילת החג על פניכם. ומדייק הזוהר הקדוש, שזה נאמר על "פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם" ולא על - 'פרש שבתכם'. וכן מדייק הזוה"ק, מלשון הכתוב: "חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה נִפְשִׁי" ואילו שבת לא הזכיר. ויש להעיר שלכאורה דברי הזוה"ק סותרים דברי הגר"א, שפירש את הכתוב "חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם" על שביטלו את הכתוב: "וְזִרְתִּי לְשַׁבַּת עֲנָג" ולדברי הזוה"ק, אין כונתו על שבת כלל.

דברי ה'בית הלוי'

בספר 'פירות תאנה' מביא דברי ה'בית הלוי' (בפרשת תרומה ד"ה ובוה מובן) שמפרש דברי הזוה"ק הנ"ל, וזה לשונו: ובוה מובן מה שאמר הכתוב: "וְזִרְתִּי פֶרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם" ואיתא בזוהר הקדוש: 'ולא פרש שבתכם, דבאכילה של שבת, גם האדם שמכוין בו לתענוג, גם כן למצוה יחשב, דבשבת כתיב: "וְזִרְתִּי לְשַׁבַּת עֲנָג" דמצוה להתענג בשבת - ואם כן כונתו הוא למצוה. מה שאין כן ביום טוב, לא כתיב בו בשום מקום "עֲנָג" וכתוב בו רק; "כבוד ושמחה". ומשום הכי; אם מכוון לתענוג? הא אין כונתו למצוה. ועל כן צריך להזהר באכילתו לכוון בו לשם מצוה שמתענג בו בשביל כבוד יום טוב. (ולכאורה אין דברי הבית הלוי עולים בקנה אחד עם דברי הגר"א).

תפילה

'ברוך כבוד ד' ממקומו'

כבודו של ד' מלא כל הארץ אבל גלוי שכינתו הוא רק ממקומו

(תהילים קד א-ב) "ה' הוד והדר..". רמז לעשר ספירות, דלשון ספירות לשון אורות הוא כמו: ספיר ויהלום. ועיין שם שהאריך לבאר הענין.

'פאמור לעשה אורים גדלים' ביאר בספר 'נפש החיים': שכונתו להביא ראייה מפסוק זה שהוא 'מחדש בכל יום תמיד', שהרי נאמר 'לעשה' ולא נאמר; למי שעשה 'אורים', אלא, היינו עושה כל יום ויום וכל רגע ורגע.

'אור חדש על ציון תאיר'

כמו שנאמר בישעיה (נח, ח): 'אז יבקע פֶּשֶׁחַר אֲוֶרָה' וכמבואר במדרש תהילים (מומור יח): 'ר' יודן אומר: "לפי שאין הגאולה באה על אומה זו בבת אחת, אלא, קימעא קימעא. ומהו מגדיל ישועות? לפי שהיא מתגדלת והולכת לפני ישראל, מפני שעכשיו הן שרויין בצרות גדולות וכשתבא הגאולה בבת אחת, אינן יכולין לסבול ישועה גדולה, לפי שהיא באה בצרות גדולות, לפיכך היא באה קימעא קימעא ומתגדלת והולכת לפניו, לפיכך משולה הגאולה כשחר. שנאמר: "אז יבקע פֶּשֶׁחַר אֲוֶרָה" (ישעיה נח ח) ולמה נמשלה "פֶּשֶׁחַר"? שאין לך אפילה גדולה יותר מאותה שעה הסמוכה לשחר. ואם יעלה גלגל חמה באותה שעה שהבריות ישינין היו כל הבריות נלכדין. אלא, עמוד השחר עולה ומאיר לעולם תחלה ואחר כך גלגל חמה עולה ומאיר ואין הבריות נלכדין שנאמר: "וְאַחַר צִדִּיקִים כָּאוֹר נִגַּה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכְוֵן הַיּוֹם" (משלי ד יח).

* 'ינוכה כלנו במהרה לאורו'
* 'יוצר המאורות'
ואותן ה' אורות תקנו נגד ה' תיבות אור שנאמרו בפרשת בראשית עד יום אחד (בראשית א ג-ה):
* "יהי-אור"
* "ויהי-אור"
* "וירא א-לקים את האור"
* "ויבדל א-לקים בין האור"
* "ויקרא א-לקים לאור יום"
וכנגדן ברא הקב"ה חמשה מיני אורות בעולם: אש, אבנים, לבנה, כוכבים, חמה וכנגדן תמצא וכו' עי"ש. כתב רבי אלעזר אזכרי בספר 'חרדים' (פרק ב): מה שיסדר אנשי כנסת הגדולה בנוסח ברכת 'יוצר אור',

'כי הוא לבדו מרום וקדוש. פועל גבורות. עושה חדשות. פועל מלחמות. זורע צדקות. מצמיח ישועות. בורא רפואות. נורא תהלות. אדון הנפלאות.' אמרו חכמי הקבלה שהעשרה כנויים הללו, הם רמז לעשר ספירות שהאציל הוא יתברך ממנו. ועליהם רמז דוד: "...ה' הוד והדר לכבוד עטה אור פשלמה" (תהילים קד א-ב)

הרב יוסף דושלמי מיוחד ל'גנזי המלך'

'לעמיתם משבחים ואומרים' היעב"ץ כותב שלכאורה, המלה 'לעמיתם', על פי נוסח זה מיותרת. שהיה צריך לומר: 'ברעש גדול מתנשאים לעמית שרפים משבחים ואומרים'. שהרי מילת 'לעמית' כוונתה מול מצב עצמם 'משבחים ואומרים' ולא 'לעמיתם' במובן של כנגד ה-'שרפים', שהרי שרפים אינם צריכים לשנות מצבם ולהפוך פניהם, כי כל ד' הרוחות הם לנוכח פניהם, שארבע פנים להם.

'ברוך כבוד ד' ממקומו'

כתב רבינו בחיי (שמות טו, ג): השם יתברך נסתר ונעלם מהשגת כל משיג, לפי שאין ידוע מקומו, כענין שכתוב: "ברוך כבוד ד' ממקומו" (יחזקאל ג יב) וכיוצא בזה כתב המהרש"א בחדושי לחגיגה (יג): והוסיף: שגם מה שאמרו שהוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו, הכונה מצד פעולותיו ש - 'מלא כל הארץ כבודו' (ישעיה ו ג). אבל גלוי שכינתו הוא במקום מיוחד, כמו שנאמר: "ממקומו". ומשמע שאין מי שיודע, אותו המקום.

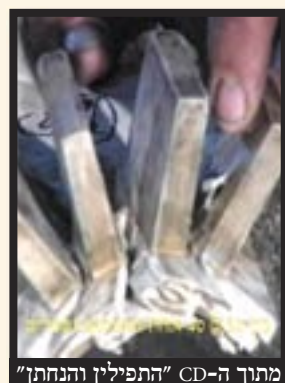
'אז ברוך'

כתב הרוקח: בברכה זו נאמרו ה' מיני אורה:
* 'לעשה אורים גדלים'
* 'אור חדש'
* 'על ציון תאיר'

דבר יום ביומו

הלכות תפילין

כז. חייב אדם למשמש בתפילין בכל שעה שנזכר בהם, כדי שלא יסיה דעתו מהם. וגם לתקנם שלא יזוזו ממקומם. ובעת התפלה אין צריך למשמש. וימשמש בש"י תחלה ואח"כ בש"ר. (סימן כ"ח סעי' א' ס"ק א' ב.).

כח. הכריכות על האצבע יעשה אחר הנחת התש"ר ויכרוך שנים בפרק התחתון הסמוך לכף היד ואחד בפרק האמצעי. וי"א דתחלה אחד בפרק האמצעי ואח"כ ב' בפרק התחתון. (סימן כ"ז סעי' ח' ס"ק ל')

הרב יוסף הלפרין מיוחד ל'גנזי המלך'

קצור דינים מ'משנה ברורה'

כד. רע המעשה של אותם האנשים שמגדלין בלירותיהם, מלבד שהוא דרך שחץ וגאווה, יש בו איסור בהנחת תפילין, דכיון וגדולים הרבה, חוצצים. וגם בשביל הני שערות המרובים, אי אפשר לצמצם שיהיו מונחים ומהורדיקין על מקומן כדין. (סימן כ"ז ס"ק ט"ו)

פרשת ראה

"וַנִּתֵּן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת"
לצורך נסיון ד' יכול לתת כח בידי הטומאה

הרה"ג שלמה לוינשטיין
מיוחד ל'גנזי המלך'

"ראה אנכי נתן לפניכם היום בְּרָכָה וּקְלָלָה" (דברים י"א ו) כלומר: שהרשות בידכם וכל שיחפוץ האדם לעשות ממעשי בני האדם עושה, בין טובים בין רעים. ומפני זה הענין נאמר: "מי יתן והיה לְבָבְכֶם זֶה הַבּוֹרָא כּוֹפֵה בְּנֵי אָדָם וְלֹא גּוֹזֵר עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת טוֹבָה, או רעה, אלא הכל מסור להם".

מסביר הרמב"ם: שאם היה ד' גוזר על האדם, הרי שלא היה שייך כלל לתת לו עונש על מעשיו!

אומרת הגמרא (נדה ט"ז): 'אותו

"רצה להטות עצמו לדרך טובה ולהיות צדיק - הרשות בידו. ואם רצה להטות עצמו לדרך רעה ולהיות רשע - הרשות בידו". הוא שכתוב בתורה: "הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע" (בראשית ג כב), כלומר "הן" מין זה של אדם היה יחיד בעולם ואין מין שני דומה לו בזה הענין שיהיה הוא מעצמו בדעתו ובמחשבתו יודע הטוב והרע ועושה כל מה שהוא חפץ ואין מי שיעכב בידו מלעשות הטוב או הרע וכיון שכן הוא "פן ישלח ידו" (שם).

וממשיך ואומר הרמב"ם (הלכה ב'): 'אל יעבור במחשבתך דבר זה שאומרים טפשי אומות העולם ורוב גולמי בני ישראל, שהקב"ה גוזר על האדם מתחילת ברייתו להיות צדיק או רשע; אין הדבר כן, אלא כל אדם ראוי לו להיות צדיק כמשה רבנו, או רשע כירבעם, או חכם, או סכל, או רחמן, או אכזרי, או כילי (קמצן), או שוע (עשיר), וכן שאר כל הדעות. ואין לו מי שיכפהו ולא גוזר עליו ולא מי שמושכו לאחד משני הדרכים, אלא הוא מעצמו ומדעתו נוטה לאיזו דרך שירצה'. הוא שירמיהו אמר: "מפי עליזון לא תצא הרעות והטוב" (איכה ג לח). כלומר, אין הבורא גוזר על האדם להיות טוב ולא להיות רע. וכיון שכן הוא, נמצא זה החוטא, הוא הפסיד את עצמו. ולפיכך ראוי לו לבכות ולקונן על חטאיו ועל מה שעשה לנפשו וגמלה רעה. הוא שכתוב אחרי: "מה יתאוונן אדם חי גבר על חטאיו" (איכה ג לט). בודאי שהאדם הוא זה שמחליט ולכן יש מקום לעשות תשובה, שאם ד' היה מחליט בשבילו, לא היה מקום לעשות תשובה.

ועוד אומר הרמב"ם (הלכה ג'): 'ודבר זה עיקר גדול הוא והוא עמוד התורה והמצוה, שנאמר: "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות

"ועתה ישראל מה ד' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה.." (דברים י"ב). כל אדם יכול אפוא להחליט אם להיות משה רבנו (מזכה הרבים), או ירבעם בן נבט (מחטיא הרבים).

"פי יקום.. נביא או ה'לם חלוס ונתן אליך אות או מופת" (דברים י"ג, ב')

למה הכונה באות או מופת? הרמב"ם אומר: ש-"אות" הכונה לעתיד. 'מופת' שהוא משנה את הטבע. ואם יתקיים ה-"מופת" שיתן לך ויאמר

לך שד' שלח אותו ונלכה לעבוד אלהים אחרים - ככתוב: "נבא האות והמופת אשר-דבר אליך לאמר גלגלה אחרי אלהים אחרים..". לא תשמע אליו! כמו שכתוב בהמשך: "לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלוס ההוא כי מנסה ד' א-לקיכם אתכם לדעת הישכם

מלאך הממונה על ההריון, 'לילה' שמו ונוטל טפה ומעמידה לפני הקב"ה ואומר לפני: רכש'ע טיפה זו, מה תהא עליה? גבור או חלש; חכם או טפש; עשיר או עני - ואילו רשע או צדיק לא קאמר. כדר' חנינא, דא"ר חנינא: "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים". שנאמר:

אהבים את ד' א-לקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם" (דברים יג-ג-ד).

אומר רבי אלחנן ווסרמן הי"ד זצ"ל: בחתימת המאמר הזה ראוי למסור דברי הקדוש בעל ה'חפץ חיים' ז"ל: "רבים מיראי ד' יתמהו לאמור מה זה עשה ד' לנו להגביר כל כך כח הכופרים. (לכאורה היה צ"ל כי ככל שאנו מתקרבים למשיח, כח הכפירה ידעך; ולמעשה קורה ההפך) אבל התשובה לשאלה זו מפורשת בתורה: "כי יקום בקרבך נביא או ה'לם חלוס ונתן אליך אות או מופת..". ויתנו לו כח מהשמים שיתקיימו דבריו והמופת יתקיים. ומדוע זה כך? "פי מנסה ד' א-לקיכם אתכם!" לצורך נסיון ד' יכול לתת כח בידי הטומאה! ואם כן בעקבתא דמשיחא, דכתיב: "...וְצִרְפָּתִים כְּצִרְף אֶת הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים כְּבַחַן אֶת הַזָּהָב..". (זכריה י"ג, ט') שלפני בוא המשיח צ"ל צרוף אחר צרוף ובחינה אחר בחינה; ואין מקום לתמוה על הכח שניתן לנביאי השקר בימינו כי מנסה ד' אותנו!

עוד אומר ה'חפץ חיים': כי טבע כל דבר להתגבר בכל כחותיו בהגיע זמנו להתבטל! מאחר שקרובים הימים לקיים דברי הכתוב: "וְאֵת רֵיחַ הַטְּמֵאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ" (זכריה יג ב) על כן הטומאה מתגברת בכחותיה האחרונים באופן שלא היה כן מימות עולם ומזה נוכל להבין כי ימי הישועה קרובים לבא!

"בנים אתם לד' אלקיכם לא תתגדרו... כי עם קדוש אתה לד' אלקיך וכך פחד ד' להיות לו לעם סגולה מכל העמים..". (דברים י"ד א-ב')

הספר 'אבלות בהלכה': ענינו נושא ניהום אבלים, בהתייחס לפסוק: "בנים אתם לד' אלקיכם" מביא מהספר 'ליקוטי אנשי שם': "ולכאורה איפכא מסתברא! אם לפנינו אדם בוכה האומר שאבד לו שעון יד, בשווי מאה שקל ולאחר ששואלים אותו לסוג השעון, אומרים לו שהשעון עולה לפחות אלף דולר - האם לא יגבר בכיו וכאבו על האבדה אשר איבד?!"

האם "בנים אתם לד' אלקיכם" זו סבה שלא לבכות על האבדון? אדרבא! אם אנו בניו של המלך, הרי שאנו שוים יותר ומכאן שגם הבכי צריך להיות משמעותי יותר?!

אומר ה'ליקוטי אנשי שם': הענין יובן על דרך משל: לאחד שהיה נסמך על שלחן חותנו. לאחר מספר שנים קבל אגרת מאביו להיות מאוכלי שלחנו. בעת הפרדו מבית חותנו, החל בוכה כי קשתה עליו פרידתו! אמרו לו הנצבים עליו: "מה לך כי תבכה? הלא אתה חוזר אל אביך אוהבך, שצוה עליך לבא אליו ואצלו ודאי יהיה לך

טוב יותר!" כך במות האדם - צר לו הפרדו מהעולם הזה, כמאמר חז"ל: 'ועל כרחך אתה מת' (אבות ד', כ"ט), אך באמת המות הוא מרצון ד' אבינו שבשמים וכל אב אוהב את בנו ומרחם עליו ומיטיב עמו, בודאי שד' יודע שהמות טוב לאדם יותר מהחיים. "כיון שאתם בנים ואתם חוזרים אל אבא, מה מקום יש כאן לבכות, לכאורה?!" אלא יש בזה צער של פרידה! אך מבחינת טוב או לא טוב, הרי בודאי שטוב לו, כי אבא קורא לו!!!

הספר 'חיי אדם' דן בחלק 'אורח חיים'. ולספר הזה יש פירוש 'נשמת אדם'. הספר 'חכמת אדם' (מאותו מחבר) דן בחלק 'יורה דעה'. ולספר הזה יש פירוש 'בינת אדם'. אדם בעל גאווה ועם הארץ מושלם בא במוצש"ק בגאווה אל הרב ואמר לו שהוא חסך לרב טירחה! כמה דברים אמורים? היתה לי שאלה בליל שבת, 'ופסקתי לבד'!

"מה היתה השאלה?" התענין הרב. "אשתי אפתה פשטידה בכלי חלבי והכניסה אותה לחמין. התעוררה שאלה האם זה בכלל מותר? ופסקתי שזה מותר!"

"ומדוע פסקת כך?"

"כי חפשתי בכל 'חיי אדם' ולא מצאתי שהוא אוסר פשטידה שכזאת..."

אמר לו הרב: " 'חכמת אדם' ו'בינת אדם' ודאי שאין לך; הבעיה שיש לך 'חיי אדם' ו'נשמת אדם'..."

וכי 'חיי אדם' לא עוסק בנושאים אלו?!

בליטא, 'בבריסק', נפטר אדם עני וקבעו את ההלויה לשעה שתיים עשרה. לאחר מכן נפטר גביר חשוב וקבעו את מועד הלויתו לשעה אחת עשרה. באו יתומי המת העני לתנות את צרותיהם לפני הרב מבריסק: "הלא זה בזיון למת!"

ברך הרב מבריסק ואמר להם: "אתם צודקים, אבל זה לא עניינכם!"

שאל אחד הנוכחים לאחר מכן את הרב לפשר פסיקתו: נענה הרב והסביר: אכן, אין מעבירים על המצוות ומי שנפטר קודם, צריך לקבור אותו ראשון. אך ההתייחסות שאין מעבירים על המצוות לגבי מת, האם זה נוהג מדין 'אבילות', או מדין שאין מעבירים על המצוות (פסחים ס"ד, יומא ל"ג)? חפשתי ברמב"ם וראיתי שהוא כותב זאת בדין אין מעבירים על המצוות, לכן זאת בעיה של ה'חברה קדישא' ולא בעיה של היתומים. ■

משל

ערב ראש חדש אלול כשיודעים היכן חדר המדרגות כבר קל יותר לעלות בהן

לעתים אנשים שמים לב שמתקרב חדש אלול ונבהלים. הם מרימים ידיים מראש ובטוחים שלא יצליחו לתקן דבר. מסופר על כפרי אחד שהגיע לראשונה לעיר הגדולה ונדהם מהבתים הגבוהים שבה. עמד נפעם: "איך בונים דברים כאלה?..." לפתע ראה אדם מביט עליו מקומה גבוהה. נדהם הכפרי עוד יותר ותמה: כיצד הוא הגיע

למעלה? ודאי קוסם הוא! ראה חכם אחד את תמיהתו וחמל עליו. לקח אותו בידו לתוך הבנין והראה לו את המדרגות: האדם בקומה העליונה אינו קוסם, אלא טיפס במדרגות, מדרגה אחר מדרגה עד שהגיע למעלה! גם אלה המגיעים להשגת התשובה אינם קוסמים. הם רק עולים במדרגות! הבעיה מתחילה כשלא יודעים היכן חדר המדרגות...

בחדש אלול, אומרים המשגיחים בשיבות ללמוד את פרק ג' ב'שערי תשובה' לרבנו יונה. כשלומד'ים 'שערי תשובה' מבינים היכן נמצא חדר המדרגות. ■

נסיעה לקברות הצדיקים

עם הרב אמנון יצחק

זכאי
"חי כפלים"
50% הנחה

ר' יונתן בן עוזיאל-עמוקא

ביום רביעי י' באלול 14.09.05
יציאה בשעה 7:30 בדיוק

המסלול:	11:30 טבריה	קבר רבי מאיר בעל הנס, ר' עקיבא, הרמח"ל
	13:00 כינר	הרצאה של הרב אמנון יצחק שליט"א
	14:30 כינר	ארוחת צהרים כיד המלך
	17:00 עמוקא	קבר רבי יונתן בן עוזיאל

ההרשמה במשרדי "שופר" רח' מתתיהו 10, בני ברק טל: 03-677779

זכרון עולם	אילנה בת מול לעלי נשמתה	השותפים: לאונה סונינו בן ג'וליה - אלדר אמתי בן אוג'ניו - ארודרו ספריה בן אמליה לחיים טובים Leone Sonnino ben Giulia Aldo Amati ben Eugenio Eduardo Safdie ben Emilia	יוסף קלוסקי בן אברהם ואשתו דניאלה בת גיוליה לזכות בן זכר Yosef Calosky ben Avraham and his wife Daniela bat Giulia	להצלחת נחום בן שרה ואילנה בת ינוב פרנסה ושלוש בית
-------------------	----------------------------	---	---	--

להרויח בגדול

בתוכנית "כח כפלים"

\$28 מכספי מעשר

תקבלו סוך שבוע ששי שבת **חינם**
קלטות וידאו, CD, טייפ, ספרים **חינם**
טיול לאתרים בצפון **חינם**
מוני שנתי לעתון **חינם**
מוני לגנזי המלך **חינם**

גנזי המלך חינם מנוי שנתי חינם

מלא ושלח

הוראה לחיוב חשבון לתוכנית "כח כפלים" למשך שנה מינימום

כס"ד: _____ תאריך: _____

לכבוד בנק: _____ מס' החשבון הבנק: _____ מס' הסניף: _____

1. אני/ה'מ' שם בעל/י החשבון: _____ משפחה: _____ מס' זהות / ח.פ.: _____

רח' _____ מס' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בית _____ פלאפון _____

מס' פרטי הרישאה _____ 2. ברצתי לחיוב: (סמן במערכת ההתאמה)

1. \$28 זכאות ליחיד \$56 זכאות לזוג

1 יקבעו מס' לטע ע"י "שופר" בע"מ החיוב ויעודדו. 2. כח כפלים (50% הנחה) 3. זכאות לזוג (50% הנחה) 4. זכאות לזוג (50% הנחה)

חתימת בעל/י החשבון _____

אג"ס (כ"ג, פ"ג, ע"ג) הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבעק דרך "שופר" עליד לשלוח את הטופס ל"שופר" ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-677779

"בְּנֵי אַתָּם לֹד' אַ-לְקִיכֶם"

>>> המשך מעמ' 1

טווסים ויאמרו: "תראו כמה מצוות עשינו נבחרנו! זכינו! אבל מה אנחנו עושים עם הבחירה הזאת? - הולכים לחקות את הגוים ומעשיהם, שלא זכו ולא נבחרו." סיפר לי הרב אליעזר בן דוד שכשהוא היה בארגנטינה פגש אותו שם גוי שכשראה את הרב התחיל לרעוד. שאל הרב: "מדוע אתה רועד?" אמר לו הגוי: "אתה יהודי! הטיב הרב: "כן אני יהודי. אבל למה אתה רועד?" ענה הגוי: "במדינה שאני בא ממנה אין יהודים ולא ראינו יהודים, אבל קראתי עליכם בתנ"ך שאתם הבנים של הקב"ה וזו פעם ראשונה שאני רואה את הבן של הקב"ה ברחוב. אני רוצה להגיד לך: אני אדם פשוט, אני מסתובב ברחוב ואני יודע מה שאני חושב בשעה שאני הולך ברחוב, מעניין אותי כשבן של מלך הולך ברחוב, על מה הוא חושב?" הרב התבייש ואמר לעצמו: הגוי יודע יותר טוב ממני איך אני צריך לחשוב ואנחנו בנים של הקב"ה לא חושבים על המעלה שזכינו לה והולכים כשאר האדם ברחובות וכל מחשבותינו קטנות שבקטנות לעוד 3 "כפות" של מעט קומץ כבוד וממון. הקב"ה עשה אותנו וכוונן אותנו ככתוב: "הֲלוֹא הוּא אֲבִיךָ קִנֶּה הוּא עֲשֶׂה וְיִכְנְנֶנְךָ" (דברים לב ו). כשארם מקיים תורה ומצוות שהקב"ה צוה, אז הוא בבחינת; בן. ככתוב: "בְּנֵי אַתָּם לֹד' אַ-לְקִיכֶם" (דברים יד א). ואם בוחר ברע, הוא בבחינת; "בֶּן סוֹרֵר וּמְקוֹרֵה אִינְנו שְׂמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ" (דברים כ יח). לצערנו אנחנו במצב של תוכחה; "עִם נָבָל וְלֹא חָכָם" (דברים לב ו). אנחנו מקבלים את מה שהקב"ה נותן ולא מחזירים בתמורה את מה שהוא רוצה. "בְּנֵי אַתָּם לֹד' אַ-לְקִיכֶם" (דברים לב כ), אומרת התוכחה: "מִמָּרִים הִיִּתֶם עִם ד' מִיּוֹם דַּעֲתֵי אַתְכֶם" (דברים ט כד). הקב"ה זן ומפרנס לכל, הבריאות בידו, החיים בידו, השמחה בידו, השלוה בידו, הנחת בידו, הילדים בידו, הכל בידו. אתה יכול להיות בקשר ישיר, זה אבא שלך, תדבר אתו, תפנה אליו, תפייס אותו, תלך בדרכיו. אבא שבושמים, רוצה רק את טובתו וברא אותנו בשבילנו לטובתנו ורוצה להעניק לנו הכל ומבטיח שיתן לנו "לְטוֹב לָנו כֹּל הַיָּמִים לַחַיֵּינוּ פְּהִיּוֹם הַיָּהּ" (דברים כו ו), למה ישנם אנשים שלא עושים את יד א. ה' אמר לי: "אתה הבן שלי". לא שגן שלי - "הבן שלי". אני כל יום שמה, שאני יהודי. אני הבן של הקב"ה! על זה אנחנו מברכים כל יום: "פְּרוּרָה אַתָּה

סיפר לי רב אחד כשהגיע פעם למקסיקו לאסוף קצת כסף לשיבה ונכנס אצל גביר. אמר לו העשיר: "אני רואה שאתה שמת, עשית היום הרבה כסף?" השיב הרב: "דוקא לא!". אז למה אתה שמת? שאל העשיר. אמר לו הרב: "אני תמיד שמח! תמה העשיר: "אני עשיר ולא תמיד שמח ואתה שמח? תסביר לי במה" אמר הרב: "אגיד לך: "לו ציור שנשיא מקסיקו היה אוסף 40,000,000 מקסיקנים למרכז העיר והיה מחליט באותו מעמד לבחור עשרה מתוכם להיות לו סגנים בנשיאות ופתאום הנשיא שיושב על הבמה הגדולה מצביע על אחד ואומר לו: קום! אתה סגן נשיא מקסיקו!! איזה אושר היה לו לאותו אדם שנבחר. הוא קם מתוך הקהל, פוסע לעבר הבמה ובאותה שעה שמונים מליון עיניים קנאויות תקועות בגבו, אם הוא לא ימות מעין הרע עד שהוא יגיע לבמה, הוא המאושר עלי אדמות - אושר עושר וכבוד. הכל. (או כמו בממשלה הישראלית - 3 "כפות": כסף, כח, כבוד. סופי תיבות: "פחד"). אז אם מקסיקני אחד מתוך 40,000,000 שנבחר להיות סגן נשיא מקסיקו מאושר כל כך? איך אני צריך להרגיש כשמתוך שש מיליארד בני אדם בעולם הקב"ה בחר בי ואמר לי: "בְּנֵי אַתָּם לֹד' אַ-לְקִיכֶם" (דברים יד א). ה' אמר לי: "אתה הבן שלי". לא שגן שלי - "הבן שלי". אני כל יום שמה, שאני יהודי. אני הבן של הקב"ה! על זה אנחנו מברכים כל יום: "פְּרוּרָה אַתָּה

טעם, גבון.

שמן קנולה טעמן

יגון באיכות:
השמן עמיד בטיואון ואינו נשרף.
אכן אינו מפיק ריח אלאי "שרוף".

יגון אשורי בריאות:
רק 5.5% שומן רווי!

יגון בטעם:
טעמו של השמן נפלא, ונוכחותו
משביה כל גפריט!

יגון בהכשר מהודר!

הציבור פסק: שמן קנולה של - הנמכר ביותר בציבור החרדי!

"עשרת המוצרים הנמכרים ביותר באוכלוסיה החרדית, לפי סדר הדירוג, הם: חלב מהדרין בשקית תנובה, 3%, 55 גבינת תנובה, קוטג' תנובה 5%, "גילה" תנובה (לבן), חלב בשקית טרה 3%, גבינת תנובה 5%, באריזה חסכונית, קורנפלקס תלמה, גבינה 5% תנובה בד"ץ, סוכר לבן סוגת ושמן קנולה של טעמן"

מחקר מיוחד שביצעה איי.סי.נילסן ישראל בקרב הציבור החרדי (מאי 2004 - אפריל 2005) ואשר פורסם ב"מעריב" וב"ידיעות אחרונות" ב-24.6.05 - קבע: